

הגיעו והמצרים צלחו את התעלה. בינתיים התחילו להפגין אותנו. המצרים ירו פגזים כדי לחפות על צליחת חייליהם ושלנו הפגינו את השטח כדי לחבריה את המצרים.

מיד רצנו לכיוון הזחל"ם שנפגע. חמשת אנשי הצוות שלו היו פצועים כולם. מיררנו לעזור לפצועים, והתגובה הראשונה שלי הייתה "אסור לצלם דבר כזה." אבל היה זה דווקא ארגון צור, שנפצע מ"פגיעה של ר.פ.ג.י. שקרא לעברי: "גו, ג'קי, בראה אותך מצלם עכשיו." התחלתי לצלם את חילוץ הפצועים. ארגון הספיק עוד לראות את התמונות כששכב בבית החולים, לפני שנפטר, 17 יום אחרי פציעתו.

עיד כאן סיפורו של ג'קי.

ג'קי הצליח לצאת מהמארב ללא סריטה. כעבור שנה, בעת שיצא לטיול בלונדון, עצר את מכונתו בטאואר ברידג', יצא לצלם, נדרס על-ידי מכונת, היה רחוק חצי שנה למיטה בבית החולים בריטי, הפך נכה ברגלו.

כשראה אותו מפקד אותה סיירת, אמר לו: "יפה? ככה לעשות לי?! לצאת שלם מתעלת סואץ וליפול בתעלת לוג' דון?"

בבירור שני חיילים מצריים מצד שמאל על הסוללה, כשאחד מהם, המחזיק בנשק אישי, משליך רימון לעבר הזחל"ם העובר על הדרך מתחת הסוללה. הסימן הלבן על הדלת האחורית של הזחל"ם מסמן את מקום הימצאו מתחת לסוללת העפר.

תמונה מיוחדת במינה זו צולמה על ידי ג'קי ממש תחת אש, כאשר גם הזחל"ם שלו שימש כמטרה ליריות המארב המצרי. בתמונה נראים

3. ההתקפה

ג'קי הציר בו נסע, בגיזרה הצפונית, נחשב לציר שקט ובטוח.

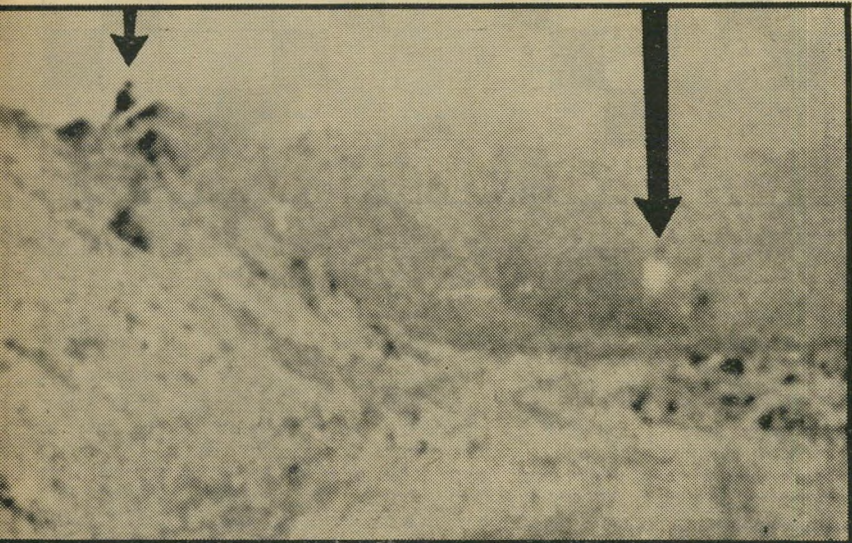

משהחזר ג'קי אירועי אותו מארב:

התחלנו לנוע בשעת בוקר מוקדמת. ישבתי בזחל"ם השני, כשלידי הנהג,

משליכים רימונים אל הזחל"ם שנעצר מתחתם.

משום מה נתפסתי ולא יכולתי להיחלץ מהזחל"ם. הנשק היחיד שהיה לי היה אקדה. התרוממתי והתחלתי לירות באקר. אחרי מספר יריות עלה בדעתי שכדאי לחסוך תחמושת למקרה שהמצרים יופיעו בסוללה שמעל הזחל"ם שלנו וינסו לירות בנו. ואז, מכיון שלא היה לי במה לירות, שלפתי את המצלמה שהייתה איתי. התחלתי להרביץ תמונות,

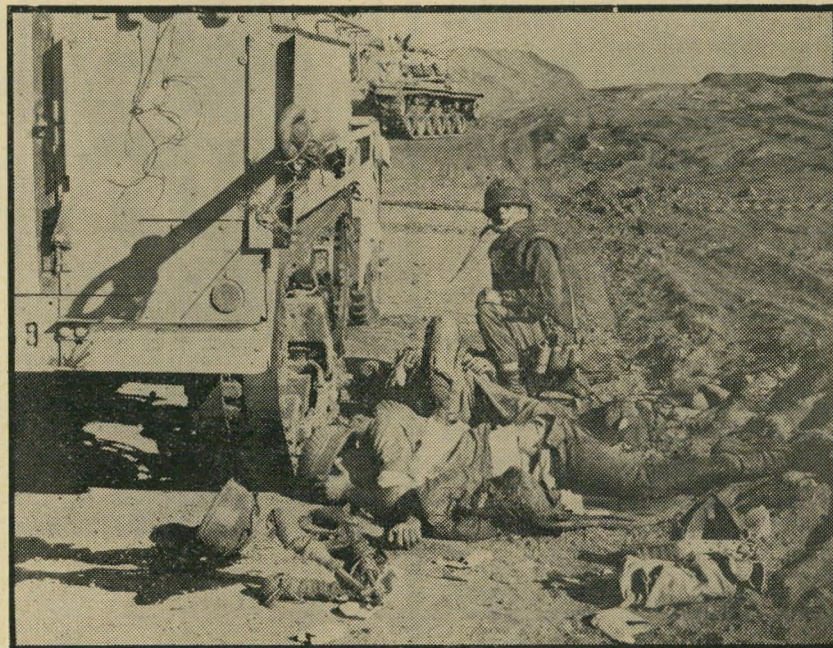
תמונה זו צולמה אף היא בשעת האש. החץ משמאל מצביע על איש המארב המצרי הצופה לעבר הזחל"ם מתחתיו שעשן התפוצצות הרימונים שנזרקו לעברו אופף אותו. על הזחל"ם הראשון פקד בהיתקלות זו קצין צעיר, שמת מפצעיו אחר-כך.

4. הפיצוץ

חובשים שהוזעקו למקום ההיתקלות עם המארב המצרי מחלצים את הפצועים שנפגעו בהיתקלות, למרות שחיילי הסיור לבשו חזיות מגן משוריינות, הם נפגעו ברגליהם.

6. הפינוי

חמישה מהחיילים שנסעו בזחל"ם הראשון נפצעו מהתקפת המארב המצרי. כאן נראים שניים מהם, שוכבים מאחורי הזחל"ם, משם ניסו להשיב אש אל המארב. ליד החייל הפצוע בקידמת התמונה מונח המיקלע שלו. תמונה זו צולמה דקות ספורות אחרי ההיתקלות, כאשר למקום חש טנק של צה"ל (הנראה ברקע האחורי של התמונה), אשר לא הספיק להדביק את אנשי המארב המצרי שנמלטו מעבר לתעלה.

5. פצועים

אולי סרט שלם. בינתיים צעק מפקד הזחל"ם לעברי לקפוץ החוצה. קפצתי ורצתי למצוא מחסה בתולדותי מימין הדרך.

איש מילואים בן 45, נהג דן מקן 25, שזה היה הסיור הראשון שלו. לפנינו נסע הזחל"ם הראשון, ובו ארגון צור, סג"ם צעיר שזה עתה בא מקורס קצינים. זה היה הסיור הראשון והאחרון שלו.

החיילים המצרים, אלה הנראים על הסוללה בתמונות שצילמתי, גילו אירתי, והחלו לירות לעברי. על כל הרמת ראש שלי לשם צילום, הייתי מקבל צרור.

מכיוון הזחל"ם הראשון נשמעו פיצוץ צים ויריות. אי אפשר היה לראות דבר, הכול היה מכוסה בעשן. תוך שבע דקות לכל היותר, נגמר הכול. הסנקים שלנו

נסענו צפונה. כל עשרות מטר עצרנו. לבדוק את הדרך. כעבור זמן קצר, באחד מעיקולי הדרך, הם גילו "סנדביץ" של מוקשים, שהיה מיועד בשבילנו. הם הספיקו עוד לצעוק "מוקשים!" כשלפתע שמענו מטר יריות ניתך מהסוללה, הר מפרידה בין הדרך לבין תעלת סואץ. היינו במרחק של עשרות מטר מהזחל"ם הראשון. הוא היה אפוף מיד בענן של אבק ועשן. כל החיילים שבזחל"ם שלי קפצו החוצה ותחילו לירות לעבר ה"מצרים שנראו על גבי הסוללה כשהם